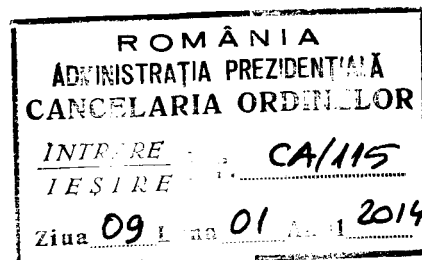
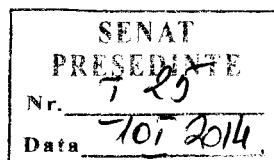
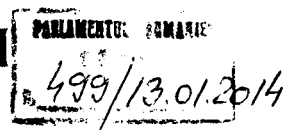

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 9 Ianuarie 2014

**Domnului George Crin Laurențiu ANTONESCU
Președintele Senatului**

În temeiul dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

**CERERE DE REEXAMINARE
asupra
Legii privind parteneriatul public-privat**

499/2013

Motivele cererii de reexaminare sunt următoarele:

Legea trimisă spre promulgare reglementează încheierea și derularea parteneriatului public-privat ce are ca obiect realizarea sau, după caz, reabilitarea și/sau extinderea unui bun sau a unor bunuri destinate prestării unui serviciu public și/sau operării unui serviciu public, în condițiile prevăzute de aceasta.

Potrivit art. 38 din noua Lege a parteneriatului public-privat, partenerul public poate să denunțe unilateral contractul de parteneriat public-privat, din motive excepționale legate de interesul național sau local, după caz. Astfel, legea prevede următoarele:

„Art. 38. – (1) **Din motive excepționale legate de interesul național sau local, după caz, partenerul public poate, cu notificarea prealabilă a partenerului privat și a societății de proiect:**

a) **modifica unilateral anumite prevederi ale contractului de parteneriat public-privat, dacă această posibilitate a fost inclusă în documentația de atribuire într-o modalitate clară, precisă și neechivocă, și fără a se altera natura generică a contractului inițial sau în orice altă situație de modificare unilaterală a contractului prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător;**

b) **denunța unilateral contractul de parteneriat public-privat, în condițiile legii.**

(2) *În cazul în care modificarea ori denunțarea unilaterală a contractului îi aduce un prejudiciu, partenerul privat are dreptul să primească o despăgubire, stabilită potrivit prevederilor normelor de aplicare a legii, modalitatea de determinare fiind prevăzută în contractul de parteneriat public-privat. (...)*"

Având în vedere că legea nu definește „*motivele excepționale legate de interesul național sau local*”, ipoteză care poate genera o denunțare unilaterală a contractului, considerăm că se impune stabilirea clară, prin lege, a situațiilor ce pot constitui motive excepționale de interes național sau local ce conduc la încetarea unilaterală a contractului.

Această reglementare detaliată a măsurilor excepționale în care poate fi denunțat contractul de parteneriat public-privat se impune cu atât mai mult cu cât în această situație partenerul privat va avea dreptul să primească o despăgubire dacă această denunțare îi creează un prejudiciu.

Pentru atragerea investitorilor, este necesar ca România să aibă un cadru juridic predictibil în materie, astfel încât să se cunoască de la început regimul juridic aplicabil parteneriatului public-privat. Or, o asemenea prevedere ce nu reglementează în mod transparent aspectele ce pot conduce la denunțarea unilaterală a contractului lasă loc arbitrariului și a unei marje largi de acțiune partenerului public, în derularea eventualelor contracte de parteneriat public-privat, ceea ce poate afecta climatul investițional.

În jurisprudența sa, în ceea ce privește aspectele referitoare la criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, Curtea Constituțională constată că „*legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă. (Hotărârea din 26 aprilie 1979 pronunțată în Cauza Sunday Times împotriva Regatului Unit). În continuare, Curtea constată că, potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din Legea privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, "textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce", iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, "actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie". Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară. Totodată, trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale (...) ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, "În România, respectarea [...] legilor este obligatorie". Astfel, Curtea constată că (...) nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii". (Decizia Curții Constituționale nr. 26/2012)*

De asemenea, art. 42 din noua Lege a parteneriatului public-privat, **prevede o procedură lipsită de transparență în ceea ce privește înlocuirea partenerului privat**, fără realizarea unei noi proceduri de atribuire. Astfel, art. 42 prevede următoarele:

„*Art. 42. – (1) În cazul în care partenerul privat sau societatea de proiect nu își îndeplinește obligațiile asumate în cadrul contractului de parteneriat public-privat sau obligațiile față de finanțatorii proiectului, partenerul public, din proprie inițiativă sau la solicitarea finanțatorilor proiectului, va putea înlocui partenerul privat în condițiile alin. (2) și (3).*

(2) Înlocuirea partenerului privat se poate face fără realizarea unei noi proceduri de atribuire, numai dacă:

a) această posibilitate a fost prevăzută în cadrul documentației de atribuire inițiale într-o modalitate clară, precisă și neechivocă, indicându-se cauzele unei astfel de înlocuiri potențiale și condițiile în care poate fi realizată, în conformitate cu prevederile normelor de aplicare; și

b) această posibilitate a fost inclusă în cadrul contractului de parteneriat public-privat, în conformitate cu prevederile normelor de aplicare.

(3) În absența îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute la alin. (2), orice înlocuire a partenerului privat necesită declanșarea unei noi proceduri de atribuire.”

Deși procedura înlocuirii partenerului privat, fără derularea unei noi proceduri de atribuire, în cazul în care partenerul privat sau societatea de proiect nu își îndeplinește obligațiile asumate în cadrul contractului de parteneriat public-privat sau obligațiile față de finanțatorii proiectului, poate fi justificată, **principiile egalității de tratament și transparenței decizionale trebuie aplicate**. Aceste principii sunt menite să ofere o protecție adecvată investitorilor în cadrul procedurilor derulate pentru atribuirea contractelor, precum și posibilitatea verificării cheltuirii banilor publici, având în vedere faptul că potrivit art. 12 din noua lege „Partenerul public poate contribui la finanțarea realizării investițiilor cu resurse financiare publice provenind exclusiv din fonduri externe nerambursabile postaderare și din contribuția națională aferentă acestora, în condițiile prevăzute de legislația Uniunii Europene”. Mai mult decât atât, considerăm că **este necesar ca legea să prevadă criteriile** în baza cărora vor fi atribuite proiectele de parteneriat public-privat, atunci când nu va avea loc o nouă procedură de atribuire întemeiată pe legislația privind achizițiile publice și nu prin intermediul normelor de aplicare, care au o forță juridică inferioară legii.

Având în vedere aspectele semnalate, precum și competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii trimise spre promulgare, urmând ca Parlamentul să decidă asupra acesteia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU